Nicolaus de <Auximo>; Astesanus <de Ast>: Supplementum Summae Pisanellae seu Magistrutiae. [Enth.:] Canones poenintentiales fratris Astensis

[Köln: Ulrich Zell], 21. Febr. 1483 Seite 371

licet cõditio apposita cũ priа postmo dũ eueniat ſm glo· ray· ut in ſũ·cõ· e·t·q·xxvj·a Cõ·hoſ·a ber·ut ibi·B

M Atrimoniũ·vj·q̊ ad debitum ꝯiugale·Sciẽdũ ergo ꝙ ꝯtracto mr̃onio mulier nõ habet ꝑtãtẽ ſui corpis ·ꝫ vir·nec vir ſui: ꝫ vxor·ut dictũ ẽ ſ̃·Matrimoniũ· j·ſ̃· ſi· Sed an ſtatĩ teneat̃ debitũ reddere habet̃ ſ̃·Debitũ ꝯiugale·ſ̃·j·

Vtꝝ cõtractis ſpõſalibꝫ añ ſecutas ſolẽnitates carnalis ꝯmixtio ſit pc̃tꝫ Re°ſm Tho·in·iiij·di·xxviij·ſi ſpõſa credẽs ſponſũ velle ꝯſũmare mr̃imoꝰ admittit eũ excuſat̃ a pc̃tõ·ñ aliqua fraudis ſigna appareãt expſſe· ſicut multũ diſtãtis ꝯditõis vł q̃ntum ad nobilitatem· vł q̃ntũ ad fortunã·A Quo ad cõditõeꝫ fortune Al·ſentit· ꝯtr̃·ut ſ̃·Matrimoniũ·iiij·ſ̃·j·in ad ditõe B·vł aliꝰ ſignũ euidẽs appeat Et eodẽ mõ intelligit̃ ꝙ excuſat̃ vir ſi ꝑ hoc intẽdebat mr̃imoniũ ꝯſũmare · ſed ſm Wil·in illˀ locis vbi eſt ꝯſuetũ ꝙ priꝰ adhibeat̃ nuptialis bñdictio ſi abſqꝫ diſpenſatõe ecc̃ie ſine iuſta cã hoc faciat mortał peccat·A·Jdẽ eccl̃ eſt in omiſſione aliaꝝ honeſtaꝝ a cõ ſuetaꝝ ſolẽnitatũ ſm eũ·ut ſup̃·De bitũ ꝯiugale·circa principiũ in addi tõe· B·tñ ſecũde nuptie ñ ſolẽt bñdi ci·ut ĩ· Nuptie·ſ̃·ij·De mã debiti cõ iugalˀ multa hñt̃ ſ̃·Debitũ ꝯiugale

M Atrimoniũ·vij·q̃ndo accuſat̃ mr̃omiũ ꝓpter aliqꝺ impedi mentũ qꝺ in eo eſt vł fuit·Et ꝑrio q̊dẽ q̃rit̃·Qui ꝓhibẽt̃ vł q̊ pñt mr̃omiũ accuſare·Re°·ꝓhibẽt̃ gñalr̃ oẽs ex̃nei q̃ꝙdiu ſũt aliq̊ ꝯſanguinei· Et eſt illud ſpãle ꝙ cõſanguinei ad mittant̃ ad accuſatõeꝫ ſicut pr̃·mat̃· ſoror·frat̃· patruꝰ· auũculꝰ· amita· matertera·a tota ꝓgenies·xxxv·q· vj·c·j·et·ij·A Jſta ſpãlitas nõ videꝛ reſpectu accuſatõis:ſed teſtificatõis· ut in·c·videt̃·de q̊ ĩ·B·Cuiꝰratio eſt ꝗꝛ vnuſquiſqꝫ ſuã genealogiaꝫ ſcire laborat ·ex̃ qui ma·accuſa· poſ·videt̃ Conſanguineis autẽ deficientibꝫ ad mittunt̃ antiq̊ores a veraciores vici ni quibꝫ ea ꝓpinquitas nota ẽ· ut in dicto·c·j·xxxv·q·vj·A·Jdẽ in ſũ·cõ· li·iiij·tit· xx·q·j·vbi etiã addit̃ ꝙ in multis locis h̃ hodie nõ ſeruat̃ q̊n ex̃ nei admittãt̃ ad accuſatõeꝫ eiꝰ exiſtẽ tibꝫ cõſanguineis qui hoc poſſunt·B Jtẽ tam maritus q̃ꝙ vxor poteſt mr̃i moniũ accuſare· nec vlla defendunt̃ longinq̊tate annoꝝ· ex̃ de cõſang·a affi·nõ debꝫ·A· Licet olim tã ipſi cõ iuges q̃ꝙ ex̃nei ꝓhiberẽt̃ ab accuſaꝰe tꝑis diuturnitate ſcꝫ ſi ſteterũt ſimł ſine queſtione ꝑ·xx·vel·xviij·ãnos ut notat̃ in dicta·q·j·B

Pono ꝙ aliquis tꝑe cõtracti mr̃i monij tacuit a nũc vult accuſare: nũ quid poteſt·Re°ſi qñ banna vł denũ ciationes facte fuerunt ipſe erat extr̃ dyoceſim vel aliter denunciatio non potuit ad eum peruenire·puta ſi ni mia infirmitate laborãs non erat ſa ne mentis·vel ita puer ꝙ nõ poterat cõprehendere talia·vel alia cauſa le gitima impeditꝰ erat: eius accuſatio debet audiri·alioquin cũ rationabili ter preſumat̃ ꝙ denunciatõem pub lice factã ipſe exiſtens in dyoceſi nõ ignorauerit:tanq̃ꝙ ſuſpectꝰ eſt repel lendus:niſi iurauerit ꝙ poſtea didi cerit que obiicit:a ad hoc ex malicia nõ ꝓcedit·ꝗꝛ tunc etiãſi didiciſſet ab illis qui tẽꝑe denunciatõis tacuerũt admitti debet·ꝗꝛ licet illi nõ eſſẽt ad mittendi ꝗꝛ nõ fuerũt in culpa·iſte tñ nõ debet repelli:cum nõ ſit culpabił· ex̃ qui ma·ac·poſ·cũ in tua·

Qualiter fieri debet accuſatio ma trimonij Re°ſm ray·Jn p̃dicto caſu improprie dr̃ accuſatio· ꝗꝛ non ſit in ſcriptio in qua accuſator obligat ſe ad talionẽ· ſed dr̃ denũciatio que ſit ꝓpter pc̃tm̃ in quo iuncti male ꝑma nenta poteſt fieri etiam ſine ſcriptis A· dũ tñ redigat̃ in ſcriptis in actis iudicialibus ·ut in de·ſe·pe· de ver· ſig·cõiuncta de· diſpendioſam de iu di·B·Sed melius eſt ꝙ fiat in ſcrip tis· ar·extra de reſti· ſpo·lrãs extra

A ·ij·

TECHNISCHE UNIVERSITÄT DARMSTADT
http://tudigit.ulb.tu-darmstadt.de/show/inc-iv-452/0371
Universitäts- und Landesbibliothek Darmstadt
gefördert durch die DFG